

حکم کسانی که به خیابان‌ها آمدند با هم متفاوت است

صفحه ۲

ریاض در انتظار دور ششم مذاکرات با تهران

صفحه ۳

پنج سال پشت سد اجرای اصل ۲۷ قانون اساسی

بن‌بست ساماندهی اعتراضات در ایران

صفحه ۴

دهه هشتادی‌ها مطالبه‌گر شدند اما مطالبات دهه شصتی‌ها

همچنان باقیست!

دهه شصتی‌ها همچنان در گیر حل مشکل مسکن، ازدواج و اشتغال

صفحه ۴

نشست آمریکا با شورای همکاری خلیج‌فارس درباره ایران لغو شد

نیاز واشنگتن به تهران در سایه تنش با ریاض

یک وبگاه خبری با استناد به نامه‌ای از سفارت آمریکا در واشنگتن اعلام کرد، نشست کارگروه آمریکا-شورای همکاری خلیج فارس درباره ایران لغو شده است. به گزارش ایسنا، وبگاه خبری میدل ایست آی نوشت، بر اساس نامه‌ای از سفارت آمریکا در ریاض که یک وبگاه خبری به نام سِمافور آن را رویت کرده، دولت بایدن برگزاری نشست واشنگتن و ریاض را که پیش‌تر در دستور کار قرار داشت، لغو کرد…

صفحه ۴

تلاش برای انتخابات زودهنگام در بریتانیا تشدید شده است

طومار امضا علیه خانم نخست‌وزیر

صفحه ۱۱

وزیر صنعت، معدن و تجارت از تراز تجاری منفی سخن گفت

واردات ۲۶ میلیارد دلاری در برابر صادرات ۲۴ میلیارد دلاری

صفحه ۵

سر مقاله

سیف‌الرشادشاهی

پادشاهی متحد شامل انگلستان و اسکاتلند و ولز و ایرلند شمالی است که با وصله‌های جور و ناجور به هم وصل شدند. اسکاتلند با ۳۴ درصد مساحت و ۹ درصد جمعیت دومین کشور پادشاهی متحد را تشکیل می‌دهد.

فکر استقلال از پادشاهی متحد از سال‌ها قبل، در ذهن و تصور سیاستمداران و مردم اسکاتلند نقش بسته تا در فرصت معتمن اعلام استقلال کنند و خود را از زیر سیطره و سلطه لندن خارج کنند و کشوری مستقل با ۵ میلیون جمعیت که از منابع بزرگ نفت و گاز برخوردار است تأسیس کند و در سیاست خارجی و ارتش و اقتصاد جدا از لندن تصمیم بگیرند و در سازمان ملل متحد دارای کرسی جدا از پادشاهی متحد داشته باشند و حق رای جدا از لندن برخوردار شوند.

شایان ذکر است درآمد سرانه مردم اسکاتلند با در نظر گرفتن درآمد حاصل از نفت در آمار مربوط به تولید ناخالص داخلی بیشتر از مردم انگلستان است؛ در اسکاتلند حدود ۲۶۰۰۰ پوند و در بریتانیا حدود ۲۲۰۰۰ پوند.

خبر

رئیس جمهوری اسلامی ایران در صدر هیأتی بلندپایه از مقامات سیاسی و اقتصادی برای حضور در ششمین نشست سران کشورهای عضو کنفرانس تعامل و اقدامات اعتمادساز در آسیا (سیکا)، عازم آستانه پایتخت قزاقستان شد.

ایرنا گزارش داد: آیت‌الله «سید ابراهیم رئیسی» بعد از ظهر چهارشنبه با بدرقه «محسن قمی» معاون ارتباطات بین‌الملل دفتر مقام معظم رهبری، «محمد مخبر» معاون اول رئیس جمهور، «غلامحسین اسماعیلی» رئیس دفتر رئیس‌جمهور و جمعی از اعضای هیأت دولت از جمله «سیدرضا فاطمی‌مین» وزیر صنعت، معدن و تجارت و «پرام عین‌اللهی» وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران را به مقصد آستانه پایتخت قزاقستان ترک کرد. این نخستین حضور آیت‌الله رئیسی در کنفرانس سیکا و نهمین سفر خارجی وی در یک سال اخیر است و رئیس‌جمهور را در این سفر، «حسین امیرعبداللهیان» وزیر امور خارجه و «محمد جمشیدی» معاون سیاسی دفتر رئیس‌جمهور همراهی می‌کنند.

معاون سیاسی‌دفتر رئیس‌جمهور درباره دیدارهای آیت‌الله رئیسی در حاشیه این اجلاس به ایرنا گفت که درخواست‌های متعددی برای ملاقات سران کشورها با رئیس‌جمهور شده است اما به‌دلیل نبود فرصت، اولویت با مقامات کشورهایی است که در نشست‌های قبلی چون اجلاس شانگهای در سمرقند و مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک

پادشاهی متحد در راه تجزیه گام بر می‌دارد؟

اسکاتلند برای استقلال نیاز به فراندوم و رای گیری از مردم کشورش دارد که یکبار در ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۴ مصادف با ۲۷ شهریور ۱۳۹۳ انجام گرفت و ۵۵ درصد از ساکنان اسکاتلند موافق استقلال نبودند و ۴۵ درصد طرفدار جدایی از لندن بودند و به این ترتیب استقلال تحقق پیدا نکرد.

در رای گیری جدایی پادشاهی متحد از اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۶ که به برگزیت شهرت پیدا کرده ۶۲ درصد از اسکاتلندی‌ها رای منفی دادند و با رای‌شان نشان دادند موافق سیاست‌های لندن نیستند.

در دوران نخست‌وزیری «بوریس جانسون» موضوع رای‌گیری مجدد برای استقلال اسکاتلند از سوی خانم «نیگولا استورجن» وزیر اول اسکاتلند از حزب «ملی اسکاتلند» مطرح شد که با مخالفت جانسون روبرو شد. مع الوصف خانم استورجن در ۲۸ ژوئن ۲۰۲۲، تاریخ ۱۹ اکتبر سال ۲۰۲۳ (۲۷ مهر ۱۴۰۲) را برای رای گیری مجدد تعیین کرد.

ملکه الیزابت دوم به خاطر کبر سن و سال‌های طولانی سلطنت شخصیتی کاربزماتمند در بین ساکنان پادشاهی متحد پیدا کرده بود و احتمالاً بخشی از اسکاتلندی‌های مخالف استقلال در رای‌گیری سال ۲۰۱۴ به‌احترام وی رای به جدیان برنامه‌ریزی کرده بود.

لندن که بعد از جنگ اول جهانی بسیاری از کشورها را تجزیه و به کشورهای کوچک تقسیم کرد تا با اختلاف بین کشورهای تازه تأسیس بتواند بر همه حکمرانی کند بعید نیست این بار خود اسیر وضعیتی بشود که سال‌ها برای سایر مناطق جهان برنامه‌ریزی کرده بود.

رئیس‌جمهور عازم قزاقستان شد

دیداری با آنها انجام نشده است.

«محمدجمشیدی» از سران قطر و جمهوری آذربایجان به عنوان شخصیت‌هایی نام برد که درخواست ملاقات با آیت‌الله رئیسی داشته‌اند و در نشست شانگهای و مجمع عمومی ملل متحد فرصت

دیدار با رئیس‌جمهوری اسلامی ایران را نداشته‌اند. رئیس‌جمهور در این نشست که با هدف تضمین صلح، امنیت و ثبات‌آور آسیاست، سخنرانی می‌کند. «کنفرانس تعامل و اقدامات اعتمادسازی آسیا» (سیکا) یک مجمع بین‌المللی برای تقویت همکاری با هدف تضمین صلح، امنیت و ثبات در آسیاست. طرح ایجاد نشست سران تعامل و اقدامات اعتمادسازی در آسیا (سیکا) در اکتبر ۱۹۹۲ میلادی در چهل و هفتمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد از سوی «نورسلطان نظربایف» رئیس‌جمهوری قزاقستان به منظور ارتقای روابط دو جانبه و همکاری میان کشورهای آسیایی با هدف ایجاد ثبات و برقراری امنیت در منطقه مطرح و این سازمان در سال ۱۹۹۶ به طور رسمی تشکیل شد. نشست سران سیکا هر ۲ سال یک بار برگزار می‌شود.

اکنون این سازمان ۲۲ عضو دارد و در برگیرنده ۱۲ عضو ناظر مشتمل بر سازمان‌های بین‌المللی همچون سازمان ملل متحد، سازمان امنیت و همکاری در اروپا، اتحادیه عرب و تعدادی از کشورهای در جمله مالزی، اندونزی، ویتنام، ژاپن، اوکراین و آمریکااست. نخستین و دومین اجلاس این مدت بوده است.

یادداشت

تغییر گرانگه‌ا مطالبات آنی جامعه از «سیاست» به «حق شهروندی»

است.

به کجا می‌رویم؟

قدرت همواره میل به اطلاق دارد. این گزاره از کوچک‌ترین نهاد جامعه یعنی خانواده و با مفهوم «پدرسالاری» آغاز و به «تمامیت‌خواهی دولت» ختم می‌شود. طبیعتاً نمی‌توان قدرت را بنا به ماهیت‌اش بدون چنین خصلتی تصور کرد اما پرشش این است آیا می‌توان ضمن تمامیت‌خواهی از وضعیت نرمال سخن گفت یا خیر؟ پاسخ مثبت است و می‌توان کشورهایی را نام برد که حتی در لفظ و تصویر برساخته‌شان به مردم‌سالاری بی‌وجه بوده‌هستند اما وضعیتی نرمال را تدارک کرده‌ام‌ی‌کنند. به‌عنوان مثال شوروی عصر برنزف کشوری تمامیت‌خواه محسوب می‌شد؛ یکسوی میدان سیاست چپ‌گرایانی بودند که پروژه استالیانیزه کردن دولت را دنبال می‌کردند و سوی دیگر، تجدیدنظرخواهانی که آراء خروشچف را مبنای عمل قرار داده بودند. در آن دوره، تصویر میدان سیاست تمامیت‌خواهانه بود اما کشور در وضعیتی نرمال بهسر می‌برد. این مثال را می‌توان درباره چین امروز به‌کار برد.

دولت اقتدارگرای این کشور مشارکت سیاسی و شاید به‌طور دقیق‌تر «سیاست» را نزد عموم دسترس‌ناپذیر کند است اما هم‌زمان با طراحی‌های اقتصادی وضعیتی نرمال را برای شهروندان ایجاد کرده و با به‌وجود آوردن مراکز حل‌منازعه –ولو صوری- از وضعیت آشوبناک پیشگیری کرده است.

درباره وضعیّت امروز جامعه خودمان چه می‌توان گفت؟ نیم نگاهیه مواضع، کنش‌ها و واکنش‌های صحنه اعتراضی نشان می‌دهد مطالبات عموق مطالبان این شعبه سیاسی و بعضاً سیاسی‌دانشند، اینک پوست‌انداخته‌اند و در عبور از تحمیل‌ها از همه‌شمول مانند «زند، زندگی، آزادی» بازارآیی شده‌اند. این روند نشان می‌دهد گرانگه‌ا مطالبات آنی جامعه از «سیاست» به «حق شهروندی» تغییر یافته است. اگر تا پیش از این دموکراسی، صندوق رأی و کنش سیاسی موجد «بازشناسی» و «حقوق وضعیّت از طرف نیروهای رادیکال و معماران داخلی وضعیّت استثنایی که بیم آن داشتند پس از برجام ۱ (حل‌وفصل مسئله تحریم‌ها) دولت به‌سمت برجام ۲ (عادی‌سازی مسائل منطقه‌ای) و برجام ۳ (بهبود وضعیّت سیاست داخلی) و در یک کلام غربی‌کردن کشور برود و دوم از سمت نیروهای رادیکال خارج از کشور که اعتقاد داشتند نرمالیزاسیون چیزی نیست جز عادی‌سازی شر، در دولت دوازدهم، پروژه ضرب رفت و فصل جدید سریال وضعیت استثنایی آغاز شد و سطح منازعه این بار از زمین سیاست رسمی خارج شد و به خیابان انتقال یافت و به موازات آن از آبان ۱۳۹۸ به این سو طرح و نقش‌های وضعیت استثنایی جدید یک به یک تمهید شد.

خالی شدن زمین سیاست از سیاست که از بحران شناسایی مطالبات جامعه و تعطیلی سازوکارهای حل منازعه آغاز و به انتخابات‌زدایی از انتخابات انجامید، پایه‌های دو طرف منحنی دوکوهانه یا وضعیت قطبی سیاست را استحکام بخشید به‌نحوی که اصلاح‌طلبی از یک‌سویه به «استمرارطلبی» و از دیگر سو به «جاده‌صاف‌کن براندازی» ترجمه شد؛ بنابراین می‌خواهم نتیجه بگیرم وضعیت کنونی و منظره خوفناک سیاست محصول فرآیند قطعی‌سازی بوده

یادداشت

سعید حجاریان

اعتراضات شهریور و مهر ۱۴۰۱، که از پی جان باختن مهسا امینی به‌وجود آمد، دست‌کم از سه منظر قابل تحلیل است؛ سطح نخست، به اساس موضوع یعنی موجودیتی به‌نام گشت ارشاد شامل بنیان فقهی و بازوهای اجرایی آن اختصاص دارد. سطح دوم، به تحلیل کنّی و کیفی اعتراضات به‌ویژه مسئله خشونت ناظر است. سطح سوم، به تحلیل مطالبه جامعه معترض و نسبت آن با سیاست مرتبط است. من، در هر یک از این سطوح به فراخور نکاتی را منتشر خواهم کرد اما در این نوشتار قصد دارم بر سطح سوم تمرکز کنم چرا که گمان می‌کنم پرخاستن هر فریادی، به‌ویژه از سوی قشرهای عمدتاً غیرسیاسی حامل پیام مهمی است.

ماجرا چیست؟

در مقام تبیین آنچه امروز در جامعه ایران می‌گذرد، ناگزیر از ارجاع به منحنی توزیع نرمال هستیم. در میانه این منحنی وضعیتی تعادلی و بسامان مشاهده می‌شود که حداکثر فضا را به‌خود ادعا کرده حکمیت در یک روند طولانی و مصاف وضعیت نرمال رفته و وضعیتی استثنایی را پدید آورده است و از این وضعیت نمی‌توان خارج شد جز ورود به مسیر نرمال‌سازی که آن را «نرمالیزاسیون» نامیدم. نرمالیزاسیون یادبهر وضعیت استثنایی کشور کردن حتی در آن وضعیت بر «دموکراسی» –یعنی دال مرکزی پروژه اصلاحات– رجحان می‌یافت؛ از این رو، خطاب به رئیس‌جمهور وقت نوشتم: «اصلاح‌طلبی/اصطبلان از دولت تدبیر و امید انتظار دموکراسی ندارند، صرفاً می‌خواهند وضعیت کشور نرمال شود.»

و این خواست چیزی نبود جز تمهید شرایط زندگی عادی برای ایرانیان. آن صورت‌بندی و تعبیر و خواست‌آغاز و دو سو مورد طعن و لعن واقع شد: نخست از طرف نیروهای رادیکال و معماران داخلی وضعیّت استثنایی که بیم آن داشتند پس از برجام ۱ (حل‌وفصل مسئله تحریم‌ها) دولت به‌سمت برجام ۲ (عادی‌سازی مسائل منطقه‌ای) و برجام ۳ (بهبود وضعیّت سیاست داخلی) و در یک کلام غربی‌کردن کشور برود و دوم از سمت نیروهای رادیکال خارج از کشور که اعتقاد داشتند نرمالیزاسیون چیزی نیست جز عادی‌سازی شر، در دولت دوازدهم، پروژه ضرب رفت و فصل جدید سریال وضعیت استثنایی آغاز شد و سطح منازعه این بار از زمین سیاست رسمی خارج شد و به خیابان انتقال یافت و به موازات آن از آبان ۱۳۹۸ به این سو طرح و نقش‌های وضعیت استثنایی جدید یک به یک تمهید شد.

خالی شدن زمین سیاست از سیاست که از بحران شناسایی مطالبات جامعه و تعطیلی سازوکارهای حل منازعه آغاز و به انتخابات‌زدایی از انتخابات انجامید، پایه‌های دو طرف منحنی دوکوهانه یا وضعیت قطبی سیاست را استحکام بخشید به‌نحوی که اصلاح‌طلبی از یک‌سویه به «استمرارطلبی» و از دیگر سو به «جاده‌صاف‌کن براندازی» ترجمه شد؛ بنابراین می‌خواهم نتیجه بگیرم وضعیت کنونی و منظره خوفناک سیاست محصول فرآیند قطعی‌سازی بوده